न मृगयाभिरतिर्न दुरोदरं नच शशिप्रतिमाभ सर्गः ९
रणं मधु। तमुदयाय नवा नवयौवना प्रियतमा
यतमानमपाहरत् ॥ ७ ॥ न कृपणा प्रभवत्यपि
वासवे न वितथापरिहासकथास्वपि। नच सपत्न
जनेष्वपि तेन वागपरुषा परुषाक्षरमीरिता॥८॥

नेति। मृगयाया आखेटस्य अभिरतिर्व्यसनं तं दशरथं
नापाहरत् स्ववशे चकार दुरोदरं द्यूतं तं नापाहरत् च पुनः
शशिनश्चन्द्रस्य प्रतिमा प्रतिबिम्बमाभरणं भूषणं यस्य तन्मधु
मद्यं तं नापाहरत्वा पुनः नवं यौवनं यस्याः सा प्रियतमा
प्रियपत्नी तं नापाहरत् किं तं उदयाय वृद्धये यतमानं यत्नं
कुर्व्वन्तं॥७॥ नेति। तेन दशरथेन प्रभवति स्वामिनि समर्थेवा
वासवे इन्द्रेपि कृपणा दीना वाक् वाणी नेरिता उक्ता परि
हासस्य हास्यस्य कथासु वार्त्तास्वपि वितथा असत्या वाक्
नेरितासपत्नाः शत्रवस्तएव जनास्तेष्वपि परुषाणि कठोराणि
अक्षराणि यस्यां सा वाक् नेरिता किं० तेन अपगता रुट्क्रोधो
यस्मात्तेन॥८॥